

Əntiqə Rəşid

Söhbətimə çox uzaqlardan başlamaq istəyirəm...Təxminən 1200 il əvvəldən...Həmin dövrdə əldən-ayaqdan uzaq bir kənddə bir oğlan dünyaya gəlir. Adi, normal. Doğulanda ağlayıb, böyüdükcə ağillanıb. Hamının uşağı kimi...Adı da sıradan bir ad olub...Həsən! Amma hamının uşağı kimi düşünməyib...Bir az fərqli, bir az qərribə düşünüb. Onun düşüncəsində vətəni sevmək, vətən üçün ölmək bir şərəf olub... Bu üzəndən düz 20 il əlində qılinc vətənin, xalqının yolunda çarpışıb, vuruşub, hər an öləcəyini bilib-bilə ölümün ağışına atılıb... Və.. bu yolda ölüb. Öləndə ona valideynlərinin qoyduğu adı adla ölməyib, xalqının Babək oğlu kimi yaddaşlara həkk olub.

Sonra yüzlərlə, minlərlə babəklərimiz meydana gəlib: cavadxanlar, nadirşahlar, şahismayıllar, fətəli-xanlar!

Onlar da vətəni seviblər. Xalqı üçün canlarından keçiblər və bu yolda sevə-sevə ölüblər. Adi ölüm olmur belə ölümlər. Gələcəyini, ailə xəşbəxtliyini, karyerani, arzularını nöqtələyir. Çox işgəncəli olur, amma şərəfli olur!

Albert, səndə bu vətəni dünya boyda sevgi ilə sevdin, səndə bu xalqın vurğunuydun... və sən də öz ölüm hökmünü sevə-sevə, istəyə-rək imzalaadın!Axı sənə məktəbdə öyrətməşdilər ki, vətən sevməyin bədeli ağırdı. Niyə sevdin, Albert!

Sevməsəydin, 23 yaşında qalmazdın, bu gün 52 yaşın olardı, doğmaların əzizlərin başına yığı-şardı. Şadyanalıq edərdi. Bəlkə də vəzifən, pulun, imkanların olardı... nələrin olardı nələrin...?

Bu günlərdə bir qoca haqqında yazı oxudum. Qocanın yaşı səksəni keçib. Böyük bir elin ağsaqqalıdır deyirlər... Övladları yüksək vəzifə-

lərdə. Deməli qoca hər şeydən danışıq, aşağıdan durub yuxarılara mədhiyələr söyləyir, hər şeyi "bəhbəh"lə camaatın gözüne soxur... çox şey deyir... amma yaralı, qanı qurumayan yurdunun adını çəkmir. \

Şəhidlərin adını çəkmir, Qazilərə, şəhid ailələrinə edilən hörmət-sizlikləri qınamır, ağsaqqalı olduğu camaatının problemlərini dilinə gətirmir. Bir sözlə, mədhiyədən başqa heç nə demir!

Gördünmü? Sevmir vətəni... o özünü sevir, vəzifəni, imkanı sevir. Bu yaşından sonranı düşünür... "Daha nə qoparda bilərəm" deyib baş sındırır.

Mövzuya dəxli olduğu üçün bunu da deyim! Bilirsiniz, ən təhlükəli olan nədir? Vətən sevdalılarını, yadelli düşmənlər: erməni də, fars da, rus da (gücü yetse gürcü də) fiziki cəhətdən öldürməyə həvəslidirlər. Amma içimizdəki namərdlər, xainlər, satqınlar, yaltaqlar isə mənəvi və fiziki cəhətdən öldürürlər!

Hə, indi biri isbat eləsin ki, ömrünü altından yuxarı baxıb mədhiyələr deyən 80 yaş, sənə məxsus olan 23 yaşdan ağır çəkidedi. Heç bir normal doğumlu insan bunu deyə bil-məz!

Zaman keçəcək, o qoca da torpağa qarışacaq... amma dirisində necə xatırlanıbsa, ölüsündə də elə xatırlanacaq!Bəlkə də heç xatırlanmayacaq...

"Niyə sevdin, Albert!" deyib, düşünürəm! Babək sevgisinə görə, ölümünə görə, 1200 il əvvəl necə sevilibse, elə də sevilir. Anladım Albert! Səndə indi necə sevilirsənsə, 1200 ildən sonra elə sevilmək üçün sevdin, özünü qurban verdin! Amma əbədi həyat qazandı! Sənin simanda canını vətənə qurban vermiş bütün igidlərimizin qarşısında baş əyirik!

Bir də xatırlayaq !

- **Adın nədir sən?**

- **Albert.**

- **Albert hansı millətin nümayəndəsisən?**

- **Yəhudi.**

- **Yəhudilərə Azərbaycan torpağını qorumağı nə məcbur edir?**

- **Mən bu torpaqda yaşayıram,doğulmuşam burda,yaşayıram**

ram da burda.Ayrı heç nə məcbur eləmir.

-**Bir vətəndaş kimi öz borcunu nədə görürsən?**

-**Gəlib torpağı qorumaqda...**

-**Nə qədər qalmaq fikrin var?**

-**Müharibənin axırına kimi...**

(ANS-in arxivi)

23 ilə sığan DOSYE

Albert Aqarunov 25 aprel 1969-cu il Bakının Əmircan qəsəbəsində anadan olub. Suraxanı rayonundakı 154 sayılı məktəbin səkkizinci sinfini bitirərək peşə məktəbində sürücü-mexanik ixtisasına yiyələnib, 1987-ci ildə isə hərbi xidmətə çağırılıb və xidməti dövründə tank komandiri olub.

Daha sonra Bakıya dönərək Suraxanıda Maşınqayırma zavodunda işləyib. Qarabağ müharibəsi başlayarkən 1992-ci ildə Albert Aqarunov könüllü olaraq cəbhəyə yolla-

nıb. Tank komandiri təyin edilən Albert Aqarunov Şuşa cəbhəsində döyüşüb. O Xankəndi, Daşaltı, Cəmilli istiqamətində gedən döyüşlərdə erməni işğalçılarının xeyli canlı qüvvəsini, zirehli texnikasını məhv edib. Şahidlərin dediyinə görə, Albert Aqarunov orduya gələn zaman 21-22 yaşı var idi. Sovet vaxtı Gürcüstanın Axalkalaki tank diviziyasında qulluq edib. Milli Ordu yarandıqda, tankçı dəstələr formalaşdırılarkən gəldi. 1991-ci ilin dekabrında.

1992-ci ilin aprelinde biz onları Azərbaycanın 1-ci tankı ilə Şuşa şəhərinə göndərdik. Ermənilər onun başına külli miqdarda pul qoymuşdular.

Taktiki döyüşləri var idi, düşmənin bir texnikasını da boş buraxmırdı. Güclü, səmimi insan idi.Yəhudi əsilli olmasına baxmayaraq, Albert doğulub-böyüdüüyü torpağı çox sevirdi. Ermənilərin Şuşaya hücumu vaxtı Albert Aqarunov düşmənin 9 tank, 7 ZTR və bir çox texnikanı məhv edib. Buna görə döyüş yoldaşları tərəfindən "yəhudi buterburodu" adını alıb. Albert Qarabağ müharibəsində əfsanəyə çevrilmişdi. Onun şücaətindən danışmayan yox idi. O dövrdə hər kəs tankını Albert adlandırırdı.

Albert Aqarunov 8 may 1992-cü ildə Şuşa uğrunda gedən döyüşlərdə snayper gülləsinə tuş gəlib və döyüş meydanında həlak olub. Döyüş dostları bildirib ki, Aqarunov mövqeyini dəyişərkən öz tankının düz önündə qalmış şəhid yoldaşlarının cəsədini kənara çəkmək üçün hərbi maşından çıxıb. Əvvəlcə tankı düzgün istiqamətə yönəltməsi üçün mexanikinə göstəriş verir. Daha sonra şəhidlərə tərəf qaçır və meyitləri kənara çəkən zaman erməni snayperinin gülləsinə tuş gəlir. Azərbaycan Respublikası prezidentinin 7 iyun 1992-ci il tarixli fərmanı ilə Aqarunov Albert Aqarunoviç ölümündən sonra "Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı" adına layiq görülüb. Bakıda Şəhidlər xiyabanında dəfn edilib.